

Ik heb eig- ja, weet je wat het is?
Voor mijn gevoel ben ik nooit echt veranderd, je weet toch
Het is gewoon hoe mensen me zien
Ik merk wel dat er steeds, zeg maar, meer wordt gesproken
Over uh, hoe ze zich echt voelen
En op het moment dat jij het wel voelt wil je dat ook vertellen
Ey

Niemand voelt de pijn die ik met me draag sinds kleins
Voor ik wist wat broeders waren was ik velen van ze kwijt
Zij vertellen jou dat jij je ermee leert omgaat met de tijd
Maar niks is minder waar, raak steeds meer met mezelf de strijd
Zoveel agressiviteit, voel die shit door heel m'n lijf
M'n oma was verslaafd aan white, dat maakte heel m'n visie grij
s

Hoe lang gaat het nog duren voordat jij van ons verdwijnt?
Ik ben geen prater van mezelf, zweer die shit maakte me leip
Ik had struggles op het plein met de jongens van groep 5
Terwijl ik naar ze opkeek, ik wou kunnen ballie zoals zij
Succes was een obsessie, werd geen Crisje en geen Messi
Wel een rapper, shit was leuk totdat ik raakte in depressie
Van een showtje naar een sessie, ik bleef rennen zonder rust
Soms voelt het of ik op de oceaan drijf, zoekend naar de kust
Moet God bedanken voor wat ik heb, want die shit is mij gelukt
Probeer me sterk te houden, ik wil niet bezwijken onder druk
Maar shit is heavy, iedereen heeft een mening en ik zeg niets
Maar ik vraag me wel af, "Waarom altijd ik?" als Balotelli
Op de snellie heel de dag, ik wil niet kijken naar m'n tellie
Want zij praten tegen mij, maar hebben die mensen me wel lief?
Of skiemen ze m'n money en m'n fame nu?
Je mag het hebben, ben toch veel liever net zoals iedereen
Ik weet dat ze mij veel liever zien liggen onder een steen
En daarom invest ik in guns, als ik wegga neem ik je mee, ben e
en probleem
Ik weet dat ze me zien als een bedreiging
Ik weet ook niet waarom, doe gewoon jouw ding, dan doe ik mijn
ding

Soms kijk ik naar de hype en kom ik stiekem in verleiding
Maar ik blijf altijd mezelf, ik ga niet over die scheiding
Ben een real one, ongeacht wat zij zeggen
Want sinds de fame wil iedereen wat over mij zeggen
Soms wil ik stoppen, maar m'n moeder zegt me, "Blijf rappen"
Wat er terecht komt van de kid dat mag de tijd zeggen

Op een gegeven moment is dat gewoon zo echt en zo dichtbij
En dan kan je het niet meer verbergen

En dan begin je ook pokoes erover te maken, denk ik man